לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

- בראתי יצר הרע ובראתי לו

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת תולדות - ה' כסלו תשפ"ד Shabbos Kodesh Parshas Toldos - November 18, 2023

זמו לתפילת מנחה גדולה – 1:11 שהיעת החמה שבת הודש - 4:35 מוצש"ה צאת הכוכבים - 5:25 צאה"כ / לרבינו תם - 5:47

והולר בתום לקיים את רצונה. זוהי המחשה למצוות 'כיבוד אם'. חיובה היא גם כשהאדם הוא בר דעת ומביז שמכניס את עצמו לסכנה. וגם כשכבר בא בשנים והינו כבן ס"ג, גם אז מבטלים את הדיעה, ומקיימים את רצון האם.

ואכן לבסוף הוברר שהחשש שמא יקפיד יצחק היה לשוא, ואדרבה גם אחר שנתודע לערמתו של יעקב הסכים עמו ואמר: 'גם ברור יהיה' אחר שהביז שנהג יעקב כדיז, והברכות היו מעיקרא שייכות אליו, וראו בחוש שכל החשש לא היה כי עם מניעה מצד היצר, שכדרכו מעורר חששות ופחדים כדי למנוע מז האדם מלקיים רצון בוראו, ויעקב שהתגבר על איומיו והלך בתום לקיים מצות 'כיבוד אם' זכה גם כן בהברכות בפועל ובכל הטוב הגנוז בהם. עלינו ללמוד מהליכותיו של יעקב עד היכן היא חובת 'כיבוד אב ואם', עלינו לדעת שאין דבר העומד בפני מצוה זו, וגם כשהדבר כרוך ב'מסירות נפש' ממש.

נוראות מצינו בחז"ל. שבזמז שישראל נזהרים במצות 'כיבוד אב ואם' מצטער הקב״ה ואומר. אוי לי שהחרבתי את ביתי והגליתי את בניי. ומעורר רצונו לגואלם שוב, באמרו כשם שמכבדים את הוריהם כך יכבדו גם אותי. אר אם ח"ו מזלזלים במצוה זו, מואס בהם הקב"ה, ואומר, טוב שהחרבתי את בית מקדשי, כי כשם שמזלזלים בכבוד הוריהם. כר גם יזלזלו בי. ואפשר שהטעם שכבוד השי״ת תלויה היא מורשה לקהילת יעקב מדור לדור. וזה המחשיב את הוריו מחשיב ג"כ את המורשה שקיבל מהם. ומעריר היטב את התורה חוקיה ומשפטיה. ונמצא שמכבד גם את הקב"ה כשמקיימם. אך זה שאינו מכבד את הוריו, אינו מעריך את דבריהם, וכתוצאה מכר לא יקבל מהם תורה ומוסר והליכות חיים. ושפיר טועז הקב"ה שכשם שאת הוריהם אינם מכבדים כך לא יכבדו גם אותו. כי לא יידעו כלל האיר לכבדו. [פרש״י: בית וועד שדנים בו נפשות להריגה] ודינן שוה, זה ירד וזה לא ירד. זה ניצל וזה לא ניצל. מפני מה זה ירד וזה לא ירד. זה ניצל וזה לא ניצל? זה - התפלל ונענה. וזה התפלל ולא נענה. מפני מה זה נענה וזה לא נענה? זה התפלל תפלה

וכבר נתקשו המפרשים להבין הגמ', הרי בוראי כל מי שנתחייב בגזירת מיתה, וכן כל מי שנחלה ועומד למות. בודאי שהוא מתפלל להשי"ת בכוונה. והאיר יעלה על הדעת לומר שזה שהתפלל ומת. היינו משום שהוא התפלל בלי כוונה. הרי הוא עומד למות מחמת חולי. או מחמת גזירת דיז, ובודאי יתפלל בכל כוחו בכוונה עצומה. הרי צריר להיות שוטה להתפלל בלי כוונה במצב כזה? וביאר הג"ר אליהו לופיאז זצ"ל שבודאי שניהם התפללו תפילה בכוונה להינצל מעונש מיתה. רק שזה שמת מחליו ומגזירת מיתה. הרי הוא לא "האמין" שישיג את המבוקש ע"י תפילתו, שזעק אל השי"ת "הושיענו ונוושעה". אבל בלבו היה באמת מיואש. ולא העלה על לבו שהשי"ת יצילו מאותו צרה, וזהו כוונת הגמ' "תפילה שלימה". שהגם שעצם התפילות של שניהם היו ממש דומים זה לזה. אבל החילוק ביניהם תלוי בלבם. זה שבאמת האמיז בהשי"ת, היה בוטח בהשי"ת שבודאי יצילו מאותה צרה, וע"כ זכה להתרפאות מחליו וניצל מנזירת מוח. אבל זה שמת מחליו ולא ניצל מנזירת מיחה. משום שלא האמיז בהשי"ת ולא בטח בו ית' שבודאי יצילו. וע"כ תפילתו אינה תפילה שלימה.

שלימה [פרש": נתכווז] - נענה, וזה לא התפלל תפלה שלימה - לא נענה". ע"כ.

מאת הנה"צ רבי גמליאל הכחן רבינוביץ שלים"א, ריו שנוי המיייי

ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך

נה באותה שעה שנתעורר יצחק לברר את עשו. כבר היו בניו יעקב ועשיו בני ס"ג \mathcal{T} ונים, שהרי בשעה שהולידם היה בן שישים שנה (לעיל כה, כו), וכשביקש לברכו היה ה כעבור ס"ג שנה מאז בהיות כבז קכ"ג שנה. כפי שפירש"י (לעיל פסוק ב) שהיה זה זמש שנים קורם שהגיע לשנותיו של אמו. שהיתה בת קכ"ז שנים. מובן מאליו שאין אדם בבואו לשנות הזקנה כבר זוכה ליישר שכלו. וכל שכז כשמדובר ב'בחיר האבות'. בשעה שמאחוריו כבר נצטברו חמישים שנות 'עמל התורה'. מדובר ב'דעת תורה' שאי אפשר כלל להרהר אחריה! באותה שעה נקלע יעקב במבוכה לא פשוטה. הוא שומע מאמו שאביו רוצה לברר את עשו. זאת אומרת שאביו רוצה למסור את הסגולות מיוחדות הנועדים למי שימשיר לסמל כממשיר מסורת אבותיו לעשיו. שהרי הוא ובכור. ויעקב הרי יודע שבדיז שייכים אליו הברכות. שהרי הוא קנה הבכורה.

עודו משתומם משיאו אמו עצה. מדובר בעצה שמלכתחילה איז דעתו הבהירה של עקב נוחה הימנה, לפיה יתנהג יעקב בערמה ויגזול את הברכות. יעקב ניסה להסביר לאמו למה איז דעתו נוחה מכר. באמרו (להלז יב): אולי ימושני אבי והבאתי עלי וללה ולא ברכה: אולם אמו לא השתכנעה מדבריו, היא גם הסיכמה לקחת את הסיכון על ראשה. באמרה: 'עלי קללתר בני', ויעקב, על אף שבדעתו הרחבה מבין יטב את חומרת הסיכוז. הוא יודע היטב את רום מדרגת אביו. ויודע להעריר היטב את הקפדתו ואת תוצאותיה. בכל זאת רואה לנכוז לבטל את דעתו לדעתה של אמו.

לשודש נאת חרב אברום זנאל אבשוש אברום שליט"א, בשנ"ס שות אברום

ייעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו ... (כה-כא) - עיקר עבודת התפילה

רבינו בחיי דייק בלשון הקרא. שמבואר יסוד גדול בענין עבודת התפילה וז"ל: הכתוב היה ראוי להקדים ולומר. ״ותהי רבקה עקרה״. ואח״כ ״ויעתר יצחק לה׳ כי ימרה היא". ומה שהקדים התפילה יתכז לומר שהקדים העיקר. ולמדנו שאיז הכונה שתהיה העקרות סבת התפילה, שא"כ הסיבה עיקר והתפילה טפל לה. אבל הכונה לשון הכתוב כי התפילה סיבת העקרות, ולומר לך שלא נתעקרה אלא כדי שיתפללו שניהם על הדבר. לפיכר הקדים התפילה שהיא העיקר והסיבה הראשונה שבשבילה בא העקרות לרבקה אמנו. וזהו שדרשו ז"ל: מפני מה נתעקרו האמהות. מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתו של צדיקים". עכ"ל, ומבואר מדבריו יסוד גדול ונורא בעניו תפילה. והתכלית של תפילה אינו רק סיבה לינצל מהצרות ויסורים ולהשיג כל משאלות לבר. אלא אדרבה הסיבה של הצרות. וזה שיהודי יש לו צרכים. היינו כדי שיתפלל השי"ת. מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתו של צדיקים.

ויש להביא כאן יסוד גדול בענין איזה תפילה נענה השי״ת. הנה איתא בגמ׳ (ר״ה יח. א: "היה רבי מאיר אומר: שנים שעלו למטה וחולייז שוה. וכז שנים שעלו לגרדום לידוז

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

crust crispier, has turned it into Pas Yisroel.

Kashrus in the Kitchen (88). The Jewish Kitchen (cont.) **Bishul Akum.** Last week we finished off with the *halacha* that one can avoid Bishul Akum even if a gentile lit the fire and placed food on the fire, by having a Yid stir the coals or the food and hasten the cooking. According to **RMA** and Ashkenazic custom, this can help even after the item is fully cooked, if the Yid improves the item. Therefore, somebody who makes a pie

Thermostat-Controlled Ovens. The Chelkas Binyomin (1) points out a relevant reality. When a person raises the temperature on a thermostat-controlled fire, he might not be fixing the Bishul Akum problem. If at that time, the fire was off, raising the temperature has indeed made a new burst of fire. However, if the fire was still on from the gentile lighting, he has not created anything. All he has done is postpone turning off of the gentile's flame and allowing it go further. That might not be called a Yid's participation to avoid Bishul Akum. Therefore, he would have to first lower the flame and then turn it up again.

Microwave Cooking. The *Poskim* debate whether cooking with a microwave oven is like conventional cooking regarding the

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל שייטי מיים

issur of Bishul Akum. The question only starts when one uses a microwave to change an item that was not edible raw, to cooked. If one uses it to just warm things up that are already cooked, even if they have to be thawed out, it is not cooking and is permitted. R' Nosson Gestetner zt''l holds (2) that it is permitted. The RMA (3) states that *Chazal* only decreed on cooking with fire. Also, the quality of the cooked item is not always the same. In fact, many people use microwave ovens just for reheating and not for cooking. This is also the opinion of **R' Moshe Heinemann** shlita. Many Poskim are strict and feel that since this has become a common way of cooking, and the reason of leading to "ררעות" (intermarriage) does apply, there is an issue of *Bishul Akum*. This is the opinion of R' Shmuel Wosner zt"l (4) and Rav Elvashiv zt"l (5).

Ouestion. Can one use a minor (under *Bar Mitzvah*) to turn on a fire to save food from becoming Bishul Akum? The logic is that it works because as long as it is not a fire lit by a gentile, the RMA should agree that it is fine. Shut Arugas Habosem (6) adds a requirement that the minor should understand the prohibition of Bishul Akum and that his act of lighting is coming to permit the food. It is not clear if all hold like that.

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - בבא המא טו.

the basic, אוורים שימור" - Thé *Gemara* brings a ה"לינא נוכא. holds ה' פפא :מחלוקות are "**פלגא נוכא. ממונא או קנסא**', the basic שור s to gore and the owner is responsible to watch it and if he didn't he should be הייב מיק שלם. However, the *Torah* had pity on the owner [חס רחמנאן] and since this animal never gored before, we only require him to pay ר' הונא חצי נזקן holds that קנס holds that קנס holds that קנס הוצי נזקן holds that אור הונא חצי נזקן הונא חצי נזקן אווער מידין אווער איינזקן אווער מידין איניין אווער מידין איניין איידין איניין אווער מידין אווער מידין איניין אינייין איניין א and really the owner does not have to watch it and should be completely. פעור but the *Torah* wanted owners to be careful and watch their שנור אס they imposed a שינויקר so they imposed a שינוי מין אס קונס gores. שנר מחלוקת explains that this is not a שינור אי דידון ר' דוד פוברסקי the מציאות of an ox. everyone agrees that סתם שוורים are not רגיל to gore. but if they do, it is still not considered a שינוי because it is within their nature to gore (if provoked). The issue is if these facts give them a "שם מזיק: or not. הונא holds they are not a שימור and are בחזקות שימור and are יושם מזיק: since this איני is not prone to goring, there is no דינ on him, so the owner should be totally. בערר but we impose a שנר on him to incentivize him to do a שמירה anyway. באו בחזקת שמור holds they are classified as a ממילא are considered או בחזקת שמור even though this ox is not gore, and the owner is בחנייב to watch it. If he doesn't he is מרמיא עליה and only charged him half, but it is a regular מכנון payment.

מתדה before מתדה wouldn't apply, and if he was מתדה בקנס פטור fo דין then the ממון f. ביק"מ להלכה before ב"מ להלכה wouldn't apply, and if he was עדים it wouldn't matter because it's not a כולדה, and he would be חייב. But if vou hold, הוכים, then if he is כולדה, then if he is כולדה before עדים before ב"ד. he would be he made himself באר בסוס פטור because באר בסוס ואח"כ באו עדים פטור" או מודה בסוס פטור savs the באר בסוס פטור '' is only if because of his הדאה he made himself in a תשלומין, then we say this הדאה will absolve him from paying the additional הנשלומין. For example, if someone admits ב"דחו that he stole and the עדים come and testify that he stole, he is מריב from paying כפל (fice של). This is because with his admission, he was מריב himself the עדים before the מהרש 'ל testified. The מהרש 'ל testified. The מהרש 'ל who asks, based on the above rule. why do we say (above 'רש'י אלה כג'ו נודע ביהודה). that if the owner came to ביו and was באו עדים that his פעור תם is סינה even if עדים come later. he is פעור, הפעור, because עדים מורה Pin this case when he is מודה that his שור that his מודה that his מודה that his מודה that his מודה? In this case when he is פטור a סנס, your הראה must make you גניחה in some אין אווע נגיחה מדע ביהודה answers, his admission about this עניחה will now go towards the of becoming a מיק שלם and if his ox gores another 2 times. it will be a מיק שלם and will have to pay מיק שלם. So, his admission is hastening his ox in becoming a מועד and is considered as if he is being מרודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור himself something, and consequently מודדה בקנס ואח"כ באו עדים פטור

("א קיגיז (4) שו"ת שבט הלוי חיקפה (5) הובא בשבות יצחק ו' עמ' ס"א (6) שו"ת ערוגת הבשם יו"ד קט"ו

R' Shimon Schwab zt"l (Maya'an Beis Hashoeva) would say:

יתקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול"י' - Esav was a few moments older and he gets the title *HaGadol*? Why? Because of his stellar achievement and performance of the mitzvah of Kibbud Av, how he ran to fulfill the desire of Yitzchok and how he rushed to dress to properly serve him. For that he was a 'Gadol' until he identified as a Rasha.'

A Wise Man would say: "It is better to be disliked for what you are than to be loved for what you are not."

(845)352-8533

Careful ... יהא שמיה רבה... Respect in shul -A Powerful & Loving Protection... Join too!

לזכר נשפת אפי הרבנית פריידא פרים (Zywica) בת רב אלעזר בייניש ע"ה On her 3rd Yahrzeit: כשלו 'י By Yossie & Chaya Krieger

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing**

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim.org

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ... (כה-ים)

Chazal tell us that the "Toldos" of a traddik are his good deeds. What one does in this world will truly be his descendants, for a person's good deeds truly shape his eternity. The following story began seven months ago, but the "Toldos" are forever. A chareidi man from Bnei Brak pulled up to a gas station in central Israel to fill up his car. He saw a secular man looking very troubled. He went over to him and asked, "Achi, my brother, you look like something is wrong, is there any way I can help you?"

The irreligious man looked curiously at the man with beard and peyos offering his help. He was quite desperate and so he said, "My car has no gas and I barely managed to make it here, but I left my credit card at home and I have no money on me."

The frum Yid from Bnei Brak smiled and said, "Is that it? No problem, I will fill up your car."

The man was relieved and he said, "Please give me your information so I can pay you back." To which the *chareidi* man answered, "Oh no! This is my *mitzvah*, don't take it away from me!" He refused to even consider accepting remuneration.

The irreligious man looked at him incredulously and said, "My friend, I come from a Moshav down south called Kibbutz Be'eri. People there say all kinds of things about *chareidim* and people like you, but I see that it is not true!"

They exchanged phone numbers and the man from *Bnei Brak* promised to keep in touch. The *Kibbutznik* was moved, but did not believe he would ever hear from that "dos" again. On Erev Shabbos, the man from Bnei Brak called the non-religious fellow and said, "I just wanted to say hello and wish you a good Shabbos!" Each Erev Shabbos, for six months straight, he would pick up the phone and reconnect with his *chiloni* friend from Be'eri, always ending off with, "Have a good *Shabbos*!"

Finally, after a few months, the *chiloni* said to his friend, "You keep wishing me a good *Shabbos*, but honestly I have no idea what *Shabbos* is all about. I know nothing at all about *Shabbos*. Can you teach me what it is?"

"Of course!" answered the delighted *chareidi* man. "But I don't think that I can explain to you over the phone what Shabbos is. The only way to understand Shabbos, to really appreciate a Shabbos, is by experiencing one! Maybe you and your family would come to me for *Shabbos* and then you will see what it is all about!"

The man laughed and he said, "I will think about it!" But every week when he asked him again, he would say, "Maybe ... but not this week!" Week after week, there was always a reason or excuse why they couldn't come from Be'eri to Bnei Brak for Shabbos. Finally, a few weeks into Chodesh Elul, the chiloni from Be'eri decided that it was time to see what Shabbos was all about and he finally agreed to come! The *Bnei Brak* family felt that although *Rosh Hashana* was coming up shortly, that would probably not be appropriate for his guests from a non-religious kibbutz, nor would Yom Kippur or Sukkos. He said to himself, "Simchas Torah would be the perfect time to host this completely secular family. The singing and dancing with the Torah would truly be inspiring." He invited them for Simchas Torah and they agreed to come. (In Israel, Yom Tov is one day.)

A few days before *Yom Toy*, the *chareidi* man's father, who lived in the city of Sderot, also in the south, called his son and said, "I want you and the whole family to come for Simchas Torah. It is hard for me to be here alone and I need you to come."

The man said to his father, "Abba, I would love to come but I cannot. You see, I invited a chiloni family from Kibbutz Be'eri for Simchas Torah and I cannot cancel now and tell them not to come. Why don't you come to me?" His father refused and insisted that honoring parents precedes inviting guests and therefore he must come to Sderot for Simchas Torah.

The man hung up the phone and was in a real quandary. What should he do? He decided to call up his Ray and ask a shaila. His Rav told him, "Your father must come to you! There is no question about it! Give me his number and I will call him!"

The Ray called the man's father and convinced him to leave his home in Sderot and come to Bnei Brak for Simchas Torah. That day, the Hamas terrorist attack in southern Israel that shook the entire world, decimated Kibbutz Be'eri, leaving very few survivors! And so, three families were saved because of the good deed that one man from *Bnei Brak* did when he met a fellow Jew at a gas station. Indeed, the "Toldos" of this incredible story will surely carry on for many generations to come.

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOPOST HAPTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN TOPOST

Hashem. The Navi says, "And I [Hashem] gave him [Shevet Levi] a feeling of trepidation [which they used] to fear Me." However, by giving them a special feeling of fear of Hashem, did the Almighty not take away their sense of choice - their בחירה?

R' Yisroel Salanter zt"l explains that Chazal (Sanhedrin 99b) say that every person is born to toil in this world and the one who toils in *Torah* is the privileged one. In fact, **Rashi** says that in reality everyone has a choice. All human beings were created for a life of toil, and if he does not engage and toil in *Torah*, he will toil in other things. But if he chooses to

Malachi HaNavi describes Hashem's special relationship toil in Torah, he will be blessed, and the worries and toils of with Shevet Levi who always adhered to the word of this world will be released from him. Similarly, human beings were created with awe and fear, and it is only natural for them to be afraid of something. Thus, if one chooses to channel his fear towards *Hashem* then he will be blessed not to have to fear anything else. But if he chooses not to fear the Almighty. then it is only natural for him to fear other things in the world.

The special relationship between *Hashem* and *Shevet Levi* was due to their choosing to fear him and nothing else. Of course, they had a choice. They could have chosen to fear other things like the rest of Klal Yisroel, but they chose to take that special "מורא" - fear, that *Hashem* gave them all, and channel it to complete "Fear of Heaven."

ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו ... (כה-כא)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

While learning this posuk, a few questions arise. Firstly, the words of the posuk seem out of order. It should have first stated that Yitzchok saw that Rivkah was an עקרה, and that led to his davening. Why does it say that he davened first. **Rabbeinu Bechaye** answers, based on *Chazal*, who say that *Hashem* desires the *tefillos* of a *tzaddik*. Thus, He gives them reasons that will cause them to daven. Therefore, the posuk wrote the ikkar, their prayers, first, and only afterwards the reason. The second question is, what does the *Torah* want to signify with the words "לנכח אשתו", opposite his wife?

Every Shabbos, for those who daven nusach sefard (on Yamim Noraim for nusach ashkenaz as well), in the tefillah of "שוכן עד' there's an unusual acronym. The first letters of the words, ישרים, עדיקים, חסידים, שדיקים, חסידים, שדישים and the third .But there must exist a deeper meaning here "רבקה" facing each other, לנכח אשתו. But there must exist a deeper meaning here.

The **Tzvi Latzaddik** explains that when a person davens to Hashem for something, whether it is parnassa, gezunt, children, etc., there are two ways to ask. One is to daven for it because they really want it. Or they can ask for the same thing but not because they want it, rather because it can be used as a vehicle to promote Kvod Shomayim. The latter being the more desired supplication. So, yes, Yitzchok and Rivkah begged for a child but for the sake of ריבוי כבוד שמים, in order to continue building Klal Yisroel.

Each Shabbos and Yom Tov when we say שוכן עד, but especially during the Yamim Noraim, we are reminded, that as we daven for our needs, our focus shouldn't just be on ourselves - "selfish" - but rather למענד, for Your sake, Hashem, as the words containing the בכקה acronym teach us. May we *takeh daven* continuously רבקה מברך לעלם ולעלמי "עלמיאי, which has the power to break all decrees and send us the final *geula*, *b'karoy*!

משל למה הדבר דומה קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך ... (כו-ים)

משל: The Medrash (Koheles 3:1) tells of a fascinating incident. One of the prominent men of *Tzipori* made a festive event in honor of the bris milah of his son and Rav Shimon ben Chalafta came to the event.

At the bris, as the father of the boy was giving out aged wine, he pronounced: "Drink this fine wine, and I trust in (pray to) the Master of Heaven that I will also give you to drink from it at his wedding." To which the guests customarily responded, "Just as you brought him to circumcision, so may you bring him to *Torah* and to the wedding canopy."

Suddenly, Ray Shimon was accosted by an angel. After a quick exchange, the angel revealed himself as the *malach* hamaves, the angel of death, "Why do you look forlorn?" asked Ray Shimon. The angel answered, "It is from the a baal simcha, contains great power,

sound of the harsh words that I hear from people every day." "What do you refer to?" asked Ray Shimon.

"That baby that you circumcised today," he explained, "I have a document of his fate, which states that I am to take him from this world in thirty days. However, his father gave you to drink and prayed: 'Drink this fine wine as I trust in the Master of Heaven that I will give you to drink of it at his wedding.' The prayer pierced the heavens and abrogated the decree. That is what makes me sad!"

נמטל: This weeks parsha expounds on the berachos that Yitzchok Avinu gave to his sons. Although it may seem that the blessings given by Yitzchok are of divine nature and we cannot relate to such a lofty position, the above Medrash seems to imply otherwise. Every blessing, even the simplest one, like a customary blessing naturally given when greeting

ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ... (כה-כז)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUITMAN - RAMAT SHLOMO

There is a fascinating *Yerushalmi* in *Nedarim* (3-8), which describes how in future times, Esav will wrap himself in a talis and sit with the *Tzaddikim* in *Gan Eden* until *Hashem* comes and pulls him out. Why would *Esav Harasha*, the quintessential paragon of evil think that he belongs in *Gan Eden*, and why would *Hashem* let him enter, only to throw him out?

The **Pnei Moshe** provides an amazing insight, quite an eye opening message for us all. He explains that Esav believes that because he has Zechus Avos, and comes from such an illustrious family like Zaida Avraham, Tatte Yitzchok and brother Yaakov, he can simply cover himself with a talis and PRESTO, he will become an automatic Tzaddik! In fact, the talis and the Zechus Avos both have the same quality - they lend themselves to the "חיצוניות" - externalism, of a person! They are ways for a person to be considered righteous, even pious, without doing anything at all! So, Hashem comes along and throws Esav out of Gan Eden, in order to teach all the externally righteous people that this method simply doesn't work! It is sheker, falsehood, a life of lies, which often only becomes apparent after 120 years on this world, when one realizes that the lofty place in *Gan Eden* that he thought belonged to him, really does not!

It is interesting to note that the words, "אלקי אברהם יצחק וועקב" are found in the midst of the *Tochacha*, the harsh punishment that will befall Klal Yisroel if they do not follow the Torah. The Shlah Hakadosh explains that after describing all the evil decrees, Hashem looks at His Nation and says, "Wait, you are the children of Avraham, Yitzchok and Yaakov? You have such incredible vichus? So now, the punishments will be even worse!" Being a member of an illustrious family is not a ticket to Gan Eden. One cannot cover himself in a talis and rest on his laurels, because he is a "Rebbisha Einekel" or a descendant of a great Ray. It is an awesome responsibility to have yichus and Zechus Ayos is what we must live up to rather than rely upon.